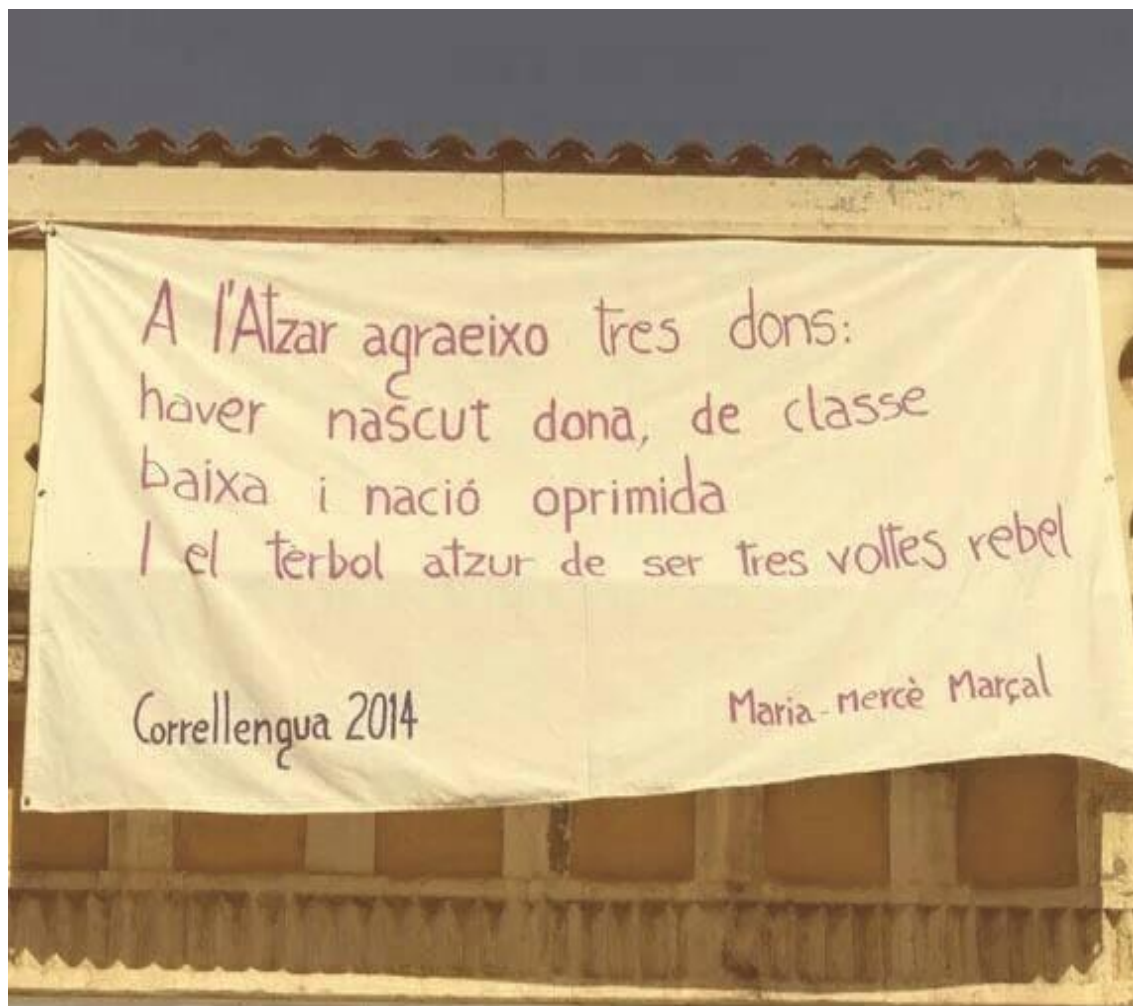

Itinerari poètic de l'obra de M. Mercè Marçal

**A càrrec de la Teresa Sanz Coll i de diferents dones de la
nostra ciutat que llegiran poemes marçalians**

CAU DE LLUNES 1976

*Company, mosseguem la vida!
Que l'amor ens ragui els llavis:
Farem un pacte de sang
quan lluna plena s'ablami!*

*Farem un pacte de sang,
una conjura de ràbia
que ens faci estalvis del seny
que ens té la soga filada!*

*Company, mosseguem la vida
sota la lluna granada.*

Fregall d'espart

*Drap de la pols, escombria, espolsadors,
plomall, raspall, fregall d'espart, camussa,
sabó de tall, baieta, lleixiu, sorra
i sabó en pols, blauet, netol, galleda.*

*Cossi, cubell, i picamatalassos,
esponja, pala de plegar escombraries,
gibrell i cendra, sulfumant, capçanes.*

Surt el guerrer vers el camp de batalla

BRUIXA DE DOL 1979

Brida

*A la fira dels Folls
jo hi aniria.
Vindria qui sap d'on
-i ningú no ho sabria-
amb els llavis oscats
de molta vida,*

*traginer de cançons
en cavall sense brida.*

*Quin esquer se m'arrapa
a la geniva?
Amor, estel amarg
a la deriva,
em fa senyals: jo vaig
per l'altra riba,*

*traginer de cançons
en cavall sense brida.*

*Cadenes són presons
i jo en fugia
pel call dels bandolers
a trenc de dia.
a la fira dels Folls
jo hi aniria*

*traginer de cançons
en cavall sense brida.*

Foguera Joana

*Amic, et citaré al cor d'una petxina.
Petit ocell, ajoca't en el pit de l'onada.
Dóna'm la llengua, amor. Dóna'm la sal.
I dóna'm també
aquest dolç llangardaix que en duu follia
quan s'enfila per l'herba.
Ben a pleret, que ens hi atrapi l'alba.*

*****

*Avui tancaria el llangardaix en una gàbia.
I que fos la festa dels dits,
la dansa de l'heura a cau d'orella,
la tendresa de la planta dels peus,
l'or negre de cella i de l'aixella.
Seguiria els camins que el deliri oblida
amb pas molt lent
com el del bou que llaura
aquest paisatge de lluna gitana.*

Bruixa de dol

*Aquest mirall em diu que sóc ben sola
i no hi fa res que el trenqui en mil bocins.
He enfilat el carrer trist que va a escola
i em marco, amb guix, entorn, els meus confins.*

*La lluna riu, dins la nau que s'endola.
I jo sembro amb pedretes els camins
que em duen cap a mi, nit meva endins.
Baixo al meu pou, amb bleix de corriola.*

*Tu, lluna, rius, i em vesteixo de lluna.
M'arrenco el collaret d'agres estrelles
i el mar se les empassa d'una a una.*

*I et prenc el cor segur amb què cabdelles
el teu destí, per fer, amb cartes velles,
un solitari nou sobre la duna.*

Per a la Marina

*Vols venir a la meva barca?
-Hi ha violetes, a desdir!
anirem lluny sense recança
d'allò que haurem deixat aquí.*

*Anirem lluny sense recança
-i serem dues, serem tres.
Veni, veniu, a la nostra barca,
les veles altes, el cel obert.*

*Hi haurà remes per a tots els braços
-i serem quatre, serem cinc!-
i els nostres ulls, estels esparsos,
oblidaran tots els confins.*

*Partim pel març amb la ventada,
i amb núvols de cor trasbalsat.
Sí, serem vint, serem quaranta,
amb la lluna per estendard.*

*Bruixes d'ahir, bruixes del dia,
ens trobarem a plena mar.
Arreu s'escamparà la vida
com una dansa vegetal.*

*Dins la pell de l'ona salada
serem cinc-centes, serem mil.
Perdrem el compte a la tombada.
Juntes farem nostra la nit.*

*****

Avui les fades i les bruixes s'estimen

*Avui, sabeu? les fades i les bruixes s'estimen.
Han canviat entre elles escombres i varetes.
I amb cucurull de nit i tarot de poetes
endevinen l'enllà, on les ombres s'animen.*

*És que han begut de l'aigua de la Font dels Lilàs
i han parlat amb la terra, baixet, arran d'orella.
Han ofert al no-res foc de cera d'abella
i han aviat libèl·lules per desxifrar-ne el traç.*

*Davallen a la plaça en revessa processó,
com la serp cargolada entorn de la pomera,
i enceten una dansa, de punta i de taló.*

*Jo, que aguaito de lluny la roda fetillera,
esbalaïda veig que vénen cap a mi
i em criden perquè hi entri. Ullpresa, els dic que sí.*

Vuit de març

*Amb totes dues mans
alçades a la lluna,
obrim una finestra
en aquest cel tancat.*

*Hereves de les dones
que cremaren ahir
farem una foguera
amb l'estrall i la por.
Hi acudirán les bruixes
de totes les edats.
Deixaran les escombres
per pastura del foc,
cossis i draps de cuina
el sabó i el blauet,
els pots i les cassoles
el fregall i els bolquers.*

*Deixarem les escombres
per pastura del foc,
els pots i les cassoles,
el blauet i el sabó
I la cendra que resti
no la canviarem
ni per l'or ni pel ferro
per ceptres ni punyals.
Sorgida de la flama
sols tindrem ja la vida
per arma i per escut
a totes dues mans.*

*El fum dibuixarà
l'inici de la història
com una heura de joia
entorn del nostre cos
i plourà i farà sol
i dansarem a l'aire
de les noves cançons
que la terra rebrà.
Vindicarem la nit
i la paraula DONA.
Llavors creixerà l'arbre
de l'alliberament.*

TERRA DE MAI 1982

Solstici

*El teu sexe i el meu són dues boques.
No sents quin bes de rou sobre la molsa!
Quin mossec amb lluors d'ametlla viva!
Quina parla, amb rellent de gorga oberta!
Quin ball, petites llengües sense brida!
Quin secret de congost! Els nostres sexes,*

*amor, són dues boques. I dos sexes
ara ens bateguen al lloc de les boques.
A esglai colgat, fos l'eco de la brida
que domava la dansa de la molsa,
de bat a bat tenim la platja oberta:
avarem-hi el desig d'escuma viva.*

*El teu sexe i la meva boca viva,
a doll, trenats com si fossin dos sexes,
entremesclen licors de fruita oberta
i esdevenen, en ple desvari, boques.
Boques, coralls en llacuna de molsa
on l'hora peix l'atzar i perd la brida.*

*Som on l'hora i l'atzar perden la brida,
on, a cavall de la marea viva,
llisquen sense velam, pels solcs de molsa,
el meu sexe i la teva boca: sexes
al mig del rostre i a l'entreuix, boques.
Tot és un daltabaix de sal oberta.*

*Castells de mar en festa, a nit oberta
esborren signes i donen la brida
de tot a la follia de les boques.
Qualsevol fulla morta es torna viva
al clar del sol que ens fa llum negra als sexes*

*i pinta de carmí flames de molsa.
Que cremi tot en un torrent de molsa
i que ens mauri la nostra saba oberta!
Que facin el solstici els nostres sexes,
que el cor transformi en pluja tota brida!
Que esclatin els bancals en saó viva!
Que els boscs floreixin en milers de boques!*

*I que les boques facin que la molsa
arrelí, viva, com la pell oberta
sense brida al mirall dels nostres sexes!*

SAL OBERTA1985

Baula

*El sis de març de mil nou-cents vuitanta,
plegats, i sense esment, insectes de l'incert,
calàrem foc al fruïterar dels núvols.
Caigué la fruita viva sobre l'herba.*

*El freu, de sobte, se sembrà de plomes.
Les ones s'esponjaren amb l'embat del creixent
i s'inflaren les sines de la duna.
Tota la fruita vingué a la meva falda.*

*Guaita'm dreçada a l'hort de la quimera.
Collita sóc, sense orri ni graner,
i un sol nocturn m'ha acolorit les galtes.*

*I tu -que lluny!- esborres rastre i fulles
que fan camí fins al sorral on grana
el desconcert amb averany de festa.*

*****

*Mai cap amant no ha gosat arribar
al lloc extrem des d'on tu m'acarones.
De dins enfora, amor, sento les ones
i em faig areny i duna i penyalar.*

*Sorra i record de demà, mans enceses
pel risc, mirall de l'ombra de l'ahir
que et congrirà i et féu hoste de mi,
jo visc en tu, en les teves escomeses.*

*Tu vius en mi i et mous pel clos comú
-aigua a l'aguait de les veus de la terra
que esborra amb sal el rastre de la guerra-*

*¿Sents el llevant com tempta, cor dejú,
els molls remots on l'urc se'm desaferra?
Creixent en tu, la mar i jo som u.*

L'impostora

*Qui em dicta les paraules quan et parlo?
Qui m'incrusta de gestos i ganyotes?
Qui parla i fa per mi? És la Impostora.
M'habitava sense que jo ho sabés
fins que vingueres. Llavors va sorgir
de no sé quines golfes, com una ombra,
i em posseeix com un amant tirànic
i em mou com el titella d'una fira.
I sovint, al mirall, la veig a Ella
rescatada de no sé quina cendra.
No li facis cap cas quan Ella et parla,
encara que m'usurpi veu i rostre.
I si et barra la porta de sortida
amb el seu cos amorós i brutal
cal que la matis sense cap recança.
Fes-ho per mi també i en el meu nom:
Jo la tinc massa endins i no sabia
aturar-me al llindar del suïcidi.*

DESGLAÇ 1988

Al pare

*Com dos estels bessons, i que s'encalcen
mentre repta la nit
i tota cosa muda la pell vella
i es fonen els confins,
apropem-nos: no juguis
a fer-me por sotjant
des del llindar, ni et posis la disfressa
d'ogre, d'home del sac,
d'esvoliac dins de la meva sina,
o d'esparver reial.
Deixa, fora porta, velles armes
que et feien guerrer
i ara et veuen vençut, deixa les taules
on es glaçà la llei.
Abandona el teu nom
fins que jo trobi el meu.
No diguis cap paraula,
jo no tinc llengua.
No te m'amaguis dins l'armari
com un delicte obscur
ni pesis amb balances
el meu amor de doble tall.*

A la mare

*On trobar-nos, enllà d'aquest espai
marcat, sota el segell
reial del esparver,
on d'entrada per viure,
ens hem traït?
Refer
el vell pacte de sang
trencat
Saber
on ets tu, on sóc jo,
qui ho sap... nosaltres...*

I un altre nom, si us plau, per a l'amor.

RAÓ DE COS 200

*Furgant per les llivanyes i juntures
trobí el vell drac encara aferrissat.
Maria-Antònia Salvà*

*Furgant per les llivanyes i juntures
d'aquesta paret seca; entre mac
i mac d'oblit; entre les pedres dures
de cega desmemoria que endures,
et sé. I saber-te em dóna terra, arrel.
Et sé i em sé, en el mirall fidel
del teu poema, aferrissadament
clivella pedra de silenci opac
-dona rèptil, dona monstre, dona drac,
com el cactus, com tu, supervivent.*

*****

*Covava l'ou de la mort blanca
sota l'aixella, arran de pit
i cegament alletava
l'ombra de l'ala de la nit.
No ploris per mi mare a punta d'alba.
No ploris per mi mare, plora amb mi.*

*Esclatava la rosa monstruosa
botó de glaç
on lleva el crit.
Mare, no ploris per mi, mare.
No ploris per mi mare, plora amb mi.*

*Que el teu plor treni amb el meu la xarxa
sota els meus peus vacil·lants
en el trapezi
on em contorsiono
agafada a la mà l'esglai
de l'ombra.*

*Com la veu del castrat
que s'eleva fins a l'excés de la
mancaça.
Des de la pèrdua que sagna
en el cant cristal·lí com una deu.
La deu primera, mare.*

Relació de rapsodes

CAU DE LLUNES 1976	
<i>Amic mosseguem la vida .....</i>	Isabel Crehuet
<i>Fregall d'espart .....</i>	Isabel Crehuet
BRUIXA DE DOL 1979	
<i>Brida .....</i>	Isabel Crehuet
<i>Foguera Joana .....</i>	Alex Sevilla
<i>Avui tancaria el llangardaix en una gàbia.....</i>	Alex Sevilla
<i>Bruixa de dol .....</i>	Bruixes de Santa Coloma
<i>Per a la Marina .....</i>	Marga Dordella
<i>Avui les fades i les bruixes s'estimen ....</i>	Bruixes de Santa Coloma
<i>Vuit de març .....</i>	Marga Dordella
TERRA DE MAI 1982	
<i>Solstici .....</i>	Ruth Moreta
SAL OBERTA 1985	
<i>Baula .....</i>	Sol González
<i>Mai cap amant no ha gosat arribar .....</i>	Sol González
<i>Qui em dicta les paraules quan et parlo?...</i>	Alex Sevilla
DESGLAÇ 1988	
<i>Al pare .....</i>	Teresa Sanz
<i>La mare .....</i>	Leo Cuadrado
RAÓ DE COS 2002	
<i>Furgant per les llivanyes.....</i>	Teresa José
<i>Covava l'ou de la mort blanca .....</i>	Teresa José